

בנים אתם

"בְּנִים אַתֶּם לִּה' אֱלֹקֵיכֶם, לֹא תִתְגַּדְּדוּ וְלֹא תִשְׁיִמוּ קֶרֶךְ בֵּין עֵינֵיכֶם לְמֵת".
כל כך מוזר, שהסיבה לאבל מוגזם תוך התגודדות, צרחות ומריטת שערות היא...
כי אנו בנים להשם!!!

לא היינו מעלים זאת בדעתנו, אלמלא כתבה תורה.

אז מה, באמת, הקשר?

רש"י מפרש: "לפי שאתם בניו של מקום, ואתם ראויים להיות נאים, ולא גדודים ומקורחים".

הוזה אומר: מלכות נסוכה עליכם ואין זו הנהגה ולא נראות של בני מלך.

רבי אברהם אבן עזרא מפרש: "וטעם 'בנים', אחרי שתדעו שאתם בנים לה' והוא אוהב אתכם יותר מהאב לבן, אל תתגודדו על מה שיעשה, כי כל אשר יעשה לטוב הוא. ואם לא תבינוהו, [זה] כאשר לא יבינו הבנים הקטנים מעשה אביהם רק יסמכו עליו. כן תעשו גם אתם".

מובן מכך, שלא כל דבר, מחוייב אבא אוהב להסביר. כשסומכים על ההורים - מקבלים ביתר קלות, בידיעה שהוא אוהבנו וחפץ להיטיב לנו בכל ענין.

הרמב"ן מפרש: "ולפי דעתי 'עם קדוש' הבטחה בקיום הנפשות [לחיי נצח] לפניו יתברך. יאמר אחר שאתה עם קדוש וסגולת ה', וה' חושב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח".

כאן מציב לנו הרמב"ן עיקר אמונה. אם נתאבל יותר מדי, נהיה ככופרים שאינם מאמינים בהישארות הנפש של צאצאי עם קדוש.

אור החיים הקדוש מפרש: "נראה שנתכוין לומר שבמיתת איש אין אבידה למת. הרי הוא דומה לאדם ששלח בנו לסחורה לעיר אחרת, ולימים שלח האב אחר בנו [לבוא בחזרה אליו]. ואין העדר הבן אלא מן המקום שהלך משם, אבל על כל פניו ישנו. ואדברה בטוב לו [כלומר במצב העדיף לו] שחזר הבן אצל אביו שהוא מקור החיים".

לימדנו האוה"ח, שבעצם זה הטוב האמיתי. שיחזור אל אביו...

מדהים ממש, שתחושת השייכות, האמון והיכולת לסמוך, מתחילה בבית ההורים ובונה בלב כל בני המשפחה אותן חוויות מתוך קרבה אינטימית מוחשית - כלפי הבורא. בזמנים של חסד פשוט ונגלה ובימים הנראים לנו כהסתר.

אשרינו שככה לנו.

הרבנית רות בנימין

מרצה ויועצת בתחום המשפחה
וחברת בוחרים במשפחה

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם